

از کنفرانس لندن ۱۳۹۳ تا جلسه هیئت عالی رتبه ۱۳۹۴

اعلامیه مشترک

جامعه مدنی افغانستان باید سهم عمده‌ی در جلسه هیئت عالی رتبه داشته باشد

کنفرانس لندن در مورد افغانستان (کنفرانس لندن، قوس ۱۳۹۴) فرصت سازنده‌ی را برای جامعه مدنی افغانستان مهیا ساخت تا با دولت افغانستان و شرکای بین المللی اش، شریک تجدید تعهدات آنها برای صلح و انکشاف افغانستان باشد.

در حالی که افغانستان وارد دهه تحول (۱۳۹۴ - ۱۴۰۳) می شود، ما امضاءکنندگان این اعلامیه بدین باوریم که حفظ و بسط دستاورد های انکشافی، حقوقی و اقتصادی سیزده سال اخیر نیازمند تلاش های منسجم افغانی و جهانی است. ما تعهدات رئیس جمهور و رئیس اجراییه حکومت وحدت ملی را در کنفرانس لندن ارج می گذاریم، و از اشاره های آنها برای ریشه کن^۱ کردن فساد اداری و تامین عدالت استقبال نموده، خواستار برداشتن گام های مشخص در این راستا هستیم.

ما از تعهد مجدد جامعه جهانی برای تداوم کمک های مالی و فنی شان به افغانستان تا سال ۱۳۹۶، به میزان مساوی و یا نزدیک به کمک های دهه گذشته، خرسندیم^۲.

ما بدین باوریم که تلاش ها برای تجدید "چارچوب پاسخدهی متقابل توکیو" (چارچوب توکیو) و تعریف اهداف مشترک برای دهه تحول که قرار است در جلسه هیئت عالی رتبه نهایی شود، زمانی می تواند واقعاً موثر باشد که تمام بازیگران انکشافی به شمول جامعه مدنی در بحث و رایزنی آنها دخیل باشد. بنابراین، ما از دولت افغانستان و شرکای بین المللی خواستار آنیم تا تعهدات کنفرانس لندن شان را به اقدامات ملموس تبدیل کنند.

برای این که دیدگاه ها در جلسه هیئت عالی رتبه بتواند نمایندگی از مردم افغانستان کند، لازمی است تا یک روند مشاورت دقیق و صحیح در سطح کابل و ولایات راه اندازی شود. ما از جلسات که دولت به تعقیب کنفرانس لندن با نهاد های جامعه مدنی داشته است، و از تعهد دولت برای شامل سازی نهاد های ولایتی جامعه مدنی در پلان گذاری و گزارش دهی انکشافی قدردانی می نماییم و خواستار ادامه چنین تلاش ها هستیم.

نهاد های جامعه مدنی در سراسر کشور به شرطی می توانند در این روند دیدگاه های ارزنده داشته باشند که آنها در مورد اسنادی متمم و مکمل چارچوب توکیو معلومات کافی داده شده و به ایشان زمان کافی برای نظردهی داده شود. این اسناد شامل اجزای ذیل بوده ولی محدود به آنها نمی شود: سند "بسوی خود کفایی، تعهد برای اصلاحات و تجدید مشارکت" که توسط دولت ترتیب شده است، "برنامه های اولویت ملی"، و "منشور حقوق اساسی اقتصادی شهروندان". این روند، بی گمان، نیازمند همکاری های مالی و فنی تمویل کنندگان خواهد بود.

ما از تعهد دولت برای اتخاذ "اقدامات آشکارا"^۳ که باید قبل از جلسه هیئت عالی رتبه انجام یابد در عرصه های گوناگون به شمول بهبود حقوق بشر استقبال می کنیم. ما باورمندیم که این اقدامات باید شامل بهبود موثریت و استقلال کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان باشد. دولت افغانستان همچنان باید برای برآوردن تعهدات قبلی خود عدالت جنسیتی را در شورای وزیران و شورای عالی ستره محکمه رعایت کند.

^۱ پاراگراف ۱۱، اعلامیه رسمی کنفرانس لندن، قوس ۱۳۹۳

^۲ پاراگراف ۴، همان سند.

^۳ پاراگراف ۱۶، همان سند.

ما تقاضا داریم که معلومات در "مورد پلان عمل ملی برای زنان افغانستان"، "پلان عمل ملی برای زنان، صلح و امنیت" و "قانون منع خشونت علیه زنان" با مردم در میان گذاشته شود و این پلان های جزو برجسته اجندای اصلی جلسه هیئت عالی رتبه باشد.

ما همچنان از تذکر "موثریت کمک ها"^۴ در اعلامیه رسمی کنفرانس لندن و تاکید بر بهسازی توانایی های افغانی و تایید نقش موسسات غیردولتی بین المللی در عرصه همکاری های بشردوستانه و انکشافی استقبال می کنیم. ما از دولت افغانستان تقاضا داریم تا با این موسسات غرض بهبود کیفیت و عرضه خدمات عامه و پالیسی های ملی کار کند.

با تایید بر این نکته که کنفرانس لندن "امنیت را پیش شرط انکشاف دوامدار"^۵ دانسته است، و بادر نظر داشت آمار غیر قابل قبول تلفات ملکی در افغانستان و خشونت های فزاینده علیه کارمندان خیریه، مدافعان حقوق بشر و کارمندان رسانه ها در سال اخیر، ما از تمام طرفین منازعه می خواهیم که حفاظت افراد ملکی را اولویت برتر دانسته، و زمینه دسترسی به خدمات عامه، محافظت از چنین خدمات و کارمندان آن را فراهم کند.

در پایان، ما بر این نکته تاکید دوباره می کنیم که جامعه مدنی فقط زمانی می تواند نقش واقعی و معنی دار خود را در جلسه هیئت عالی رتبه بازی کند که بازیگران جامعه مدنی - از تعیین اجندا تا نظارت بر نتایج - جزء جداناپذیر این جلسه باشند.

مجتمع جامعه مدنی افغانستان

^۴ پارگراف ۲۲، همان سند.

^۵ پارگراف ۲۴، همان سند.